

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 3T/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010059
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Štepánik
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1520010059.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudcom JUDr. René Štepánikom na hlavnom pojednávaní dňa 12.1.2021 v Bratislave

rozhodol:

Podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd obžalovaného Ing. K. A., nar. X.X.XXXX v I., bytom E. G. XX, I., spod obžaloby pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

Obv. K. A. si presne nezisteným spôsobom v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste zadovážil a následne ďalej bez príslušného povolenia, minimálne do 23.01.2019 v byte č. 40 nachádzajúcom sa na 11. poschodí v bytovom dome, súpisné číslo 1623 na Nám. Hraničiarov č. 10 v Bratislave neoprávnenne prechovával 14 ks nábojov kalibru Luger 9 mm, výrobcu Geco, v zásuvke stolíka nachádzajúceho sa v spálni uvedeného bytu vedľa postele (vľavo z pohľadu vstupu do miestnosti), pričom uvedené strelivo bolo zaistené dňa 23.01.2019 počas úkonu domovej prehliadky, vykonávanej v predmetnom byte na základe príkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OS BA V-29-1/2019-2Tp/9/2019 v inej trestnej veci, vedenej na expozitúre Západ, národnej kriminálnej agentúre, národnej protizločineckej jednotke, Prezídia Policajného zboru pod sp. zn. PPZ: 43/NKA-PZ-ZA-2019, pričom v čase zaistenia streliva už nebol vlastníkom zbrojného preukazu, zbrojnej licencie ani držiteľom zbrojného sprievodného listu,

oslobodzuje

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

odôvodnenie:

Okresný prokurátor Bratislava V podal na Okresný súd Bratislava V podal na Okresný súd Bratislava V dňa 28.1.2020 obžalobu na obvineného Ing. K. A. pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Keďže obžaloba neobsahovala odôvodnenie, bolo možné zo spisového materiálu len usudzovať, na akých dôkazoch je/nie je obžaloba postavená a či je/nie je dôvodná.

Na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V 2Tp 9/2019 z 18.1.2019 (čl. 49-52) bola vo veci obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) ods. 5 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. - podozrivý K. A., nar. XX.X.XXXX, vykonaná domová prehliadka dňa 23.1.2019 (č.l. 58-625), kde v byte, ktorý v tom čase obývali K. A., nar. XX.X.XXXX, jeho otec Ing. K. A. a jeho matka Y. A., boli nájdené mimo iné (pod bodom 13 čl. 61) „krabička nábojov zn. Luger 9 mm, obsahujúca 14 nábojov, dnová signatúra Geco9 mm Luger" a to v zásuvke v stolíku vedľa

postele v spálni: K nálezu týchto nábojov sa vyjadrila Y. A.: „Tieto náboje boli nájdené v nočnom stolíku, ktorý používa ona, pritom tieto náboje našla, ale nespomína si kde ani kedy. Myslela si, že sa môžu niekomu hodiť, tak ich vzala domov.“

Pod bodom 15 zápisnice o domovej prehliadke (čl. 61) je uvedený nález v skrini nachádzajúcej sa v spálni pri balkónových dverách - v hornej časti skrine „13 ks nábojov rôznych kalibrov 300 ks nábojov zn. kalibru 22 short“, ku ktorým Ing. K. A. uviedol, že „tieto má z čias, keď mal poľovný lístok, zbrojný preukaz a taktiež z čias, keď bol profesionálny vojak - vojenské náboje pozbieral na strelnici.“

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky je zrejmé, že K. A. ml., Ing. K. A. st. a Y. A. boli poučení podľa § 104, § 105, § 106 Tr. por. ale neboli poučení o tom, či a akú právnu váhu majú ich vyjadrenia k nájdeným veciam - nábojom, teda veciam značne odľahčným od tých, ktoré mali/mohli byť nájdené v súvislosti s vecou podozrivého K. A. mladšieho. Preto aj citované vyjadrenia Y. A. k nálezom v bode 13 a Ing. K. A. k nálezom v bode 15 sú trestnoprávne nepoužiteľné. Napriek tejto nadpráci polície ostáva otázkou, keď už zisťovali - nezákonne - vzťah jednotlivých osôb k nájdeným nábojom, prečo sa vyjadrovala len Y. A. k nálezom nábojov v bode 13, len Ing. K. A. k nálezom nábojov v bode 15 a ani k jednému z týchto nálezov sa nevyjadroval K. A. ml., teda osoba podozrivého z krádeže, kvôli ktorej sa domová prehliadka vykonávala.

Vo veci bolo dňa 23.1.2019 začaté trestné stíhanie pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. voči nestotožnenému páchatelovi (čl. 1 spisu). Vyšetrovateľ PZ uznesením PPZ-43/NKA-PZ-ZA-2019 z 29.1.2019 vylúčil zo spoločného konania (uznesenie o začatí trestného konania a uznesenia obvinenia nie je k dispozícii, ale nie je to pre toto konanie podstatné) skutok „nájdených nábojov“ - možno sa len z odôvodnenia uznesenia domnievať, že sa jedná o nález pod bodom 13 domovej prehliadky, keďže je tu odkaz na vyjadrenie Y. A. zo zápisnice pod bodom 13 nálezom z domovej prehliadky, o pôvode nábojov. Teda to vyjadrenie Y. A., ktoré je bez jej patričného poučenia právne nepoužiteľné. Už tu vzniká absurdnosť, ako samostatný skutok „nález nábojov“ pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie vo veci (uznesenie čl. 1) dňa 23.1.2019 pod sp. zn. PPZ-NKA-43/NKA-PZ-ZA-2019, malo byť vylúčené zo spoločného konania v trestnej veci obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) ods. 5 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. vedenej pod tou istou spisovou značkou PPZ-42/NKA-PZ-ZA-2019, kde vylúčená vec - vo výrokovvej časti uznesenia čl. 2 absentuje skutková veta!, pričom vylúčená vec pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. má byť vedená na expozitúre západ, národnej protizločineckej jednotky, národnej kriminálnej agentúry, Prezídia policajného zboru pod sp. zn. PPZ-98/NKA-PZ-ZA-2019, teda pod inou spisovou značkou, pre ktorú bolo začaté trestné stíhanie vo veci nájdených 14 nábojov Luger uznesením PPZ-43/NKA-PZ-ZA-2019 dňa 23.1.2019. Pritom je treba brať do úvahy, že v zápisnici o domovej prehliadke figuruje pod bodom 3 nález „revolver čiernej farby s hnedou rukoväťou zn. KORA Brno v.č. 641897 s 8 ks nábojov typu 22short“ nájdených v zásuvke v obývačkovej stene pod TV v detskej izbe“. Jedná sa teda o tretí nález (zbrane a) streliva a je evidentné, že uznesenia o začatí trestného stíhania o vylúčení veci zo spoločného konania a príslušných spisových značiek vecne, obsahovo, časovo a logicky nesedia.

Pomimo uvedeného vyšetrovateľ už Okresného riaditeľstva PZ SR Bratislava V v konaní ORP 213/1-VYS-B5-2019 (teda iná spisová značka než výluka) pribral do konania Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru (ďalej len KEÚ) uznesením z 19.3.2019 čl. 24-25. Znalecký posudok KEÚ (čl. 28-31) - daktyloskopia, preukazuje, že na vecnej stope 13, t.j. 14 nábojov boli zviditeľnené daktyloskopické stopy vyhodnotené ako neupotrebitelné na skúmanie. Znalecký posudok KEÚ (čl. 32-35) - kriminalistická balistika, preukazuje, že sa jedná o strelbyschopné strelivo, podliehajúce povolovaciemu konaniu. Znalecký posudok KEÚ (čl. 36-37) - biológia, bolo preukázané, že biologický materiál - ster spodnej strany nábojov, pochádza najmenej od dvoch osôb, majoritný DNA profil pochádza od osoby mužského pohlavia a je vhodný na individuálnu identifikáciu osoby po predložení porovnávacieho materiálu od relevantnej osoby. Biologický materiál zaistený na krabíčke nábojov nie je vhodný na individuálnu identifikáciu pôvodu).

Len pre úplnosť súd podotýka (i keď je to dôkazne nepoužiteľné, v čase začatého trestného stíhania vo veci boli v pozícii svedkov vypočutí Y. A. dňa 17.6.2019 čl. 18-20 a Ing. K. A. (st.) dňa 17.6.2019 čl. 21-22, kde obaja títo svedkovia využili právo (nevypovedať) podľa § 130 ods. 2 Tr. por. logickou otázkou

ostáva, prečo nebol vo veci vypočutý v pozícii svedka K. A., nar. XX.X.XXXX, keďže aj on bol jednou z troch osôb žijúcich v byte, kde boli náboje zaistené domovou prehliadkou.

Po zistení záverov už uvedených znaleckých posudkov KEÚ vo veci ďalej vyšetrovateľ postupoval zaslaním prípisu, čl. 39 z 18.6.2019, ktorým Kriminalistickému a expertíznemu ústavu zaslal porovnávací materiál domácej osoby K. A., nar. X.X.XXXX, spolu so žiadosťou z 10.9.2019 s textom: „Dňa 18.6.2019 Vám bola zaslaná žiadosť o porovnanie DNA domácej osoby K. A.. Týmto Vás žiadam o vypracovanie znaleckého posudku.“

Odber biologického materiálu je upravený v ustanovení § 155 Tr. por. Odsek 2 upravuje technickú stránku odberu.

Podstatný je však odsek 3 tohto ustanovenia: „Osoba podozrivá zo spáchania trestného činu (a obvinený) je povinná strpieť odobratie daktyloskopických odtlačkov, ktoré vykoná policajt a odobratie vzorky na účel analýzy deoxyribonukleovej kyseliny: pri odbere vzoriek na účel analýzy deoxyribonukleovej kyseliny sa postupuje podľa osobitného predpisu. V prípade, že podozrivá osoba alebo obvinený po márnej výzve odmietne dobrovoľne strpieť úkony uvedené v tomto odseku, môžu byť tieto vykonané proti ich vôli na základe príkazu podľa odseku 4.“

Ustanovenie § 155 ods. 4 Tr. por. znie: "Príkaz na prehliadku tela, na odber krvi alebo na iný obdobný úkon vydá predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt. Príkaz musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený."

Uvedené ustanovenia §-u 155 zabezpečujú, aby biologický materiál (v konkrétnom prípade DNA) bol získaný nie od kohokoľvek, pretože tak by sa získavali nezákonné databázy o ľuďoch, ale len od osoby podozrivej alebo obvinenej zo spáchania konkrétneho trestného činu. V konkrétnom prípade, keďže zo znaleckého posudku KEÚ - biológia č.l. 36-37 vyplýva, že DNA zaistená na nábojoch pochádza od muža, prichádzali logicky do úvahy prinajmenšom Ing. K. A., nar. X.X.XXXX a jeho syn K. A., nar. XX.X.XXXX. I keď Trestný poriadok na viacerých miestach používa pojem „podozrivá osoba“ a spája s ním určité konzekvencie (mimo iné i postup podľa § 155 ods. 3 Tr. por.), sám Trestný poriadok tento pojem nevysvetľuje (čo je hrubá chyba zákonodarcu). Možno tak len logicky brať do úvahy, že sa jedná o osobu, u ktorej je primeraná miera dôvodnosti predpokladať, že mala/mohla spáchať trestný čin. Podozrivá osoba síce nemá špeciálne postavenie v trestnom konaní, treba jej však prisúdiť status s oprávneniami, pokiaľ to zákon nevyklučuje na úrovni obvineného. V každom prípade však orgán činný v trestnom konaní a súd sú povinní takúto osobu označenú ako podozrivý poučiť o jeho právach - minimálne v rozsahu práv a povinností uvedených v § 34 Tr. por.

Pokiaľ sa týka odobratia biologického materiálu bolo v konkrétnej veci povinnosťou vyšetrovateľa poučiť podozrivého Ing. K. A. st. podľa § 155 ods. 3 Tr. por. - tzv dobrovoľné strpenie zaistenia biologického materiálu a pre prípad jeho negatívneho postoja, poučiť ho o postupe podľa § 155 ods. 4 Tr. por. - tzv vynútené zaistenie biologického materiálu od podozrivého Ing. K. A. vyžaduje okrem jeho poučenia jeho písomný súhlas s postupom podľa § 155 ods. 3 Tr. por., v negatívnom prípade vydanie vyšetrovateľom písomného a odôvodneného príkazu podľa § 155 ods. 4 Tr. por.

Vyšetrovateľ doručením mu znaleckého posudku KEÚ - biológia (č.l. 36-37) dňa 28.5.2019 vedel, že podozrivým sa tak stávajú minimálne Ing. K. A. st. a jeho syn K. A. ml. Súd už nebude opakovať nelogický postup vyšetrovateľa nezaoberať sa podozrivým a logicky svedkom K. A. mladším. Zaoberať sa bude tak len podozrivým Ing. K. A. starším. V období od 28.5.2019 (prevzatie znaleckého posudku KEÚ vyšetrovateľom) do 18.6.2019, kedy podľa prípisu čl. 39 vyšetrovateľ zaslal biologický materiál K. A. st. na vykonanie znaleckého posudku (žiadosť č.l. 40) teda logicky musel byť odobratý „dobrovoľne“ - postup podľa § 155 ods. 3 Tr. por. alebo „nasilu“ - postup podľa § 155 ods. 4 Tr. por. biologický materiál zrejme podozrivému Ing. K. A. staršiemu. Ani pri výsluchu svedka Ing. K. A. st. dňa 17.6.2019, ani inak zápisnične preukázateľne, však Ing. K. A. st. nebol poučený podľa § 155 ods. 3, ods. 4 Tr. por. a v spise absentuje dôkaz o odobratí mu biologického materiálu postupom podľa § 155 ods. 3, resp. ods. 4 Tr. por., čo je zjavne nezákonný postup, inak povedané všetko, čo sa dôkazne na tento moment viaže je procesne nepoužiteľné v ďalšom konaní proti neskôr obvinenému K. A. staršiemu. Uvedené hrubé procesné pochybenie vyšetrovateľa a následne prokurátora nemožno obísť, pretože sa jedná o

porušenie práva vtedy podozrivého a neskôr obvineného a obžalovaného K. A. staršieho, a v končenom dôsledku by išlo o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Nadväzujúc na uvedené, súd už len formálne konštatuje, že znalec - a nie je podstatné, či sa jedná o znalecký posudok prvotný alebo potrebu vypracovania doplnku k znaleckému posudku (ide o nový znalecký posudok, lebo dôvody môžu byť rôzne, vecné, osobné, iné), sa priberá do konania uznesením podľa § 142 Tr. por., nie akousi výzvou - čl. 40 „Týmto Vás žiadam o vypracovanie znaleckého posudku.“

V nadväznosti na závery nezákonného (viď predošlý text) - absencie postupu podľa § 155 ods. 3, resp. 4, § 142 Tr. por., znaleckého posudku, ktorým bola stotožnená biologická stopa nájdená na nábojoch s DNA zrejme podozrivého Ing. K. A. st., potom vyšetrovateľ dňa 2.12.2019 (čl. 4 - 7) vzniesol obvinenia Ing. K. A. st. pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti rozsudku, s koncovkou „na trvalý vývoz, čo prokurátor mechanicky kopírujúc skutok zo vzneseného obvinenia nedokázal ani dôsledne skopírovať.“

Vo vznesenom obvinení vyšetrovateľ argumentoval závermi doplneného znaleckého posudku KEÚ biológa o zhodnosti biologickej stopy na nábojoch s pôvodcom Ing. K. A., bez akejkoľvek právnej argumentácie s (prípadným) zavinením Ing. K. A.. Zjednodušene povedané, vyšetrovateľovi stačilo na obvinenie konkrétnej osoby nájdenie a preukázanie biologickej stopy Ing. K. A. na nábojoch - a súd opätovne podotýka, že nezákonným spôsobom. Keď súd odhliadne od nezákonnosti vykonania dôkazov po vznesení obvinenia, je viac ako na hrane zákona, či takýto dôkaz, ak by bol vykonaný zákonne, postačuje čo i len na vznesenie obvinenia. Každý súdny človek, ktorý niečo o trestnom práve vie, by logicky pred vznesením obvinenia Ing. K. A. st. vypočul v pozícii svedka minimálne K. A. mladšieho, dôvod súd rozoberie neskôr.

Ak by súd pri preukázanej právnej čistote zabezpečenia dôkazov biologickou stopou považoval pomyselnú hranu dôvodnosti trestného stíhania Ing. K. A. st. za vtedy dostatočnú, nemôže nevidieť, že už v tomto uznesení vyšetrovateľ uvádza, že obvinený „neoprávnene prechovával“ náboje a to bez toho, aby na to mal akýkoľvek dôkaz, t.j. preukázanie, že vlastníkom alebo držiteľom nábojov bol obvinený. Nájdenie jeho biologickej stopy (ak by aj išlo o zákonne vykonaný dôkaz) na nábojoch ešte neodôvodňuje právny záver o vlastníctve, držbe či obdobnom právnom vzťahu obvineného k nábojom a teda o jeho úmyselnom zavinení, keďže trestný čin podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. je úmyselným trestným činom.

Po vznesení obvinenia Ing. K. A. st. bol obvinený vypočutý 3.1.2020, kde uviedol: „Ja k tým nábojom neviem uviesť nič, možno som sa ich dotýkal, keď mal syn tú pištoľ, ale nepamätám si na to. Tie náboje ani neboli v mojom stolíku.“

Hoci v dňoch 2.12.2019 a 11.12.2019 bolo odborom poriadkovej polície OR PZ Bratislava V vyšetrovateľovi oznámené, že obv. Ing. K. A. st. nie je a nikdy nebol držiteľom zbrane, podliehajúcej povoleniaciemu konaniu alebo ohlasovacej povinnosti (zbrane kategórie A, B, C) a nie je ani nebol držiteľom zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, ale najmä, že K. A. ml. bol držiteľom zbrojného preukazu a zbrane do 19.3.2014, a to pištole Steyer M9 A1, kalibru 9x19 mm, vyšetrovateľ nevykonal výsluch K. A., nar. XX.X.XXXX, či tie nájdené náboje, ako nahovára logický predpoklad sú jeho, čím by v kladnom prípade bol vyriešený vlastnícky vzťah konkrétnej osoby k nábojom a v negatívnom prípade by to viedlo k potrebe ďalšieho dokazovania k preukázaniu viny Ing. K. A. st., ak v konečnom dôsledku návrh na podanie obžaloby voči nemu, vyšetrovateľ prokurátorovi podal.

Proti vznesenému obvineniu podal Ing. K. A. st. sťažnosť (znovu nazvanú odvolanie) argumentujúci riadnym nevypočutím k uvedenému predmetu konania (nie je z toho zjavné o koho vypočutie malo ísť), s tým, že súhlasil s výpoveďou (ide zjavne o výpoveď svedka zo 17.6.2019, kde využil právo nevypovedať), na základe toho sa brala DNA - tu len konštatuje, že mu bol zobrať biologický materiál, ale neverifikuje, že po zákonom poučení podľa § 155 ods. 3, ods. 4 Tr. por. - viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto rozsudku, ale najmä konštatuje, že k uvedenému kalibru nábojov mal jeho syn K. A. (XXXX) zbrojný preukaz, čo vyšetrovateľ nepreveril výsluchom K. A. ml. z hľadiska jeho vlastníctva/držby nájdených nábojov Luger 19mm, čo v tomto štádiu konania predstavovalo logicky nevyhnutný procesný postup najmä v kontexte s následnou výpoveďou Ing. K. A. st. v pozícii obvineného (obsahovo veď predchádzajúci text).

Na sťažnosť reagoval prokurátor uznesením z 13.12.2019 (čl. 9 - 10), kde argumentoval biologickou stopou obvineného na nábojoch - k nezákonnosti takéhoto dôkazu sa súd vyjadril v predchádzajúcom texte, tvrdením Y. A. v zápisnici o domovej prehliadke - k právnej ničotnosti takého prejavu súd už zaujal stanovisko, a prokurátor tvrdil, že „Ing. K. A. napriek tomu, že nie je a nikdy nebol držiteľom zbrojného preukazu od presne nezisteného času, minimálne však do dňa 23.1.2019 neoprávnene uvedené strelivo prechovával, naplnil zákonné znaky prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona formou nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr. zák.“ To už nebolo vyjadrenie vyšetrovateľa, ktorý ničím vo vznesenom obvinení nevyargumentoval zavinenie obvineného, ale rozhodnutie prokurátora, rovnako vecne a právne nevyargumentované. K tomuto konštatovaniu sa súd vráti neskôr.

Na základe uvedeného - rozbor dôkazov v prípravnom (a predprípravnom) konaní, množstve nezákonností polície, vyšetrovateľa a prokurátora, absencii vykonania nevyhnutných základných dôkazov - výsluch K. A. po začatí trestného stíhania vo veci, jeho výsluch a výsluch Y. A. po vznesení obvinenia Ing. K. A. staršiemu, nereagovanie na obhajobné tvrdenia obvineného, podal prokurátor obžalobu na Ing. K. A. staršieho, ktorá nebola odôvodnená (čo zákon v tomto prípade neprikazuje), ale logicky zjavne postavená na argumentoch, ktoré použil prokurátor už v uznesení o sťažnosti obvineného proti vznesenému obvineniu, z ktorých treba pripomenúť - vyjadrenie Y. A. pri domovej prehliadke právne nultné, obžalobu nepodporujúce znalecké dokazovanie KEÚ biológa v rozpore s ustanoveniami § 155 ods. 3, resp. ods. 4, § 142 Tr. por. - nezákonné, obžalobu nepodporujúce, absencia výsluchu svedkov Y. A. a K. A. ml. po vznesení obvinenia - obžalobu tým pádom nepodporujúce a tvrdenie obvineného v jeho výpovedi - obvineného vyvíňujúce a teda obžalobu nepodporujúce.

Zhrnúc uvedené - obžaloba nebola podaná na základe ani jedného zákonným spôsobom získaného dôkazu, ktorý by bol v neprospech obvineného Ing. K. A. st. Z toho jednoznačne vyplýva nedôvodnosť podania konkrétnej obžaloby proti konkrétnemu obvinenému.

Pri podaní obžaloby prokurátor navrhol vypočuť Y. A., teda tú Y. A., ktorú prokurátor po vznesení obvinenia Ing. K. A. nenechal vypočuť, čím zjavne dal najavo, že prípravné konanie nedozoruje, ale podáva obžalobu doslova svojvoľne.

Keďže trestný proces je na Slovensku postavený prakticky na nemožnosti vrátiť vec prokurátorovi, súd napriek nedôvodne podanej obžalobe dokazovanie vykonal sám.

Záveru dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zhrnul v oslobodzujúcom rozsudku z 21.5.2020, a to: Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Ing. K. A., svedkyne Y. A., prečítaním znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ SR, prečítaním a oboznámením spisového materiálu.

Obžalovaný Ing. K. A. vypovedal, že žiadne náboje nezadovážoval, nekupoval, nezaháňal, neprechovával. Náboje boli jeho syna, ktorý mal zbrojný pas na zbraň uvedeného kalibru. Keď sa našli na nich jeho stopy, možno ich niekedy chytil do ruky. Náboje boli nájdené v nočnom stolíku jeho manželky. Syn s nimi žil v spoločnej domácnosti do januára 2019, kedy bol zavretý.

Svedkyňa Y. A., manželka obžalovaného vypovedala, že náboje našla asi pred piatimi rokmi v ich záhradnej chatke v pivnici, dala ich do nočného stolíka. Domnievala sa, že sú to synove náboje, keď mal zbraň. Manželovi o nájdených nábojoch povedala. Nepamätá si, či obžalovaný náboje zobral a pozeral ich.

Znaleckými posudkami Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru je preukázané, že sa na nich nachádzajú stopy po mechanizmoch palnej zbrane, nedá sa určiť individuálna identifikácia a druh zbrane. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že zaistený biologický materiál pochádza najmenej od dvoch osôb, z ktorých jedna porovnaním bola identifikovaná ako Ing. K. A..

Z protokolu o domovej prehliadke je zřejmé, že náboje boli nájdené v nočnom stolíku, ktorý podľa vyjadrenia používala Y. A..

Policajnými správami bolo preukázané, že obžalovaný Ing. K. A. (st.) nie je a nikdy nebol držiteľom zbrane podliehajúcej povoleniacemu konaniu alebo ohlasovacej povinnosti, nie je a nikdy nebol držiteľom zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz.

Jeho syn K. A. ml., bytom E.. G. XX, I., bol držiteľom zbrojného preukazu, ktorého platnosť uplynula 19. 3. 2014 odovzdaním zbrojného preukazu. Bol držiteľom pištole kalibru 9x19 MM, ktorú previedol na nového majiteľa.

Po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov, dospel súd k týmto záverom:

Z faktografie vyplýva, že náboje boli nájdené v nočnom stolíku v byte, ktorý okrem obžalovaného Ing. K. A. st. obývajú aj jeho manželka Y. A. a ich synovia, z ktorých jeden, K. A. ml., kvôli trestnému stíhaniu, ktorého bola domová prehliadka robená, bol do roku 2014 držiteľom zbrane, do ktorej sa používali nájdené náboje. Tvrdenie obžaloby v jej skutkovej vete, že v čase zaistenia nábojov obžalovaný Ing. K. A. už nebol vlastníkom zbrojného preukazu, je vymyslené, pretože on nikdy držiteľom zbrojného preukazu nebol, obžalobe unikla dosť podstatná skutočnosť, že držiteľom zbrojného preukazu a zbrane rovnakého kalibru ako nájdené náboje, bol do roku 2014 jeho syn K. A. ml. Časť skutkovej vety, podľa ktorej si obžalovaný nezisteným spôsobom v nezistenom čase a na nezistenom mieste zadovážil a bez príslušného povolenia až do realizácie domovej prehliadky neoprávnene prechovával pri domovej prehliadke políciou nájdené náboje, nemá absolútne žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Nebol totiž žiadnym dôkazom preukázaný vzťah vlastníctva, držby, alebo iný obdobný vzťah obžalovaného Ing. K. A. k predmetným nábojom. Jediné, čo spája osobu obžalovaného k nábojom je biologická stopa obžalovaného - jeho DNA, nájdená na náboji. To je príliš málo na to, aby súd učinil záver zhodný so skutkovou vetou obžaloby. Púhe, možno náhodné chytenie náboja obžalovaným takúto biologickú stopu vytvorí bez ďalších dôkazov však nenapovedá v obžalobe slovesami popísaným údajným konaním obžalovaného - zadováženie - prechovávanie nábojov. O to viac, ak je evidentné, že náboje boli nájdené v byte, ktorý obýval aj syn obžalovaného, ktorý bol držiteľom zbrojného preukazu, a aj zbrane, ktorá sa parametrami zhoduje s nájdenými nábojmi. Navyše tu je výpoveď svedkyne Y. A., ktorá popísala ňou nájdenie nábojov, o ktorých si myslela, že patria synovi a možný kontakt obžalovaného s nájdenými nábojmi. Inak povedané, preukázanie len fyzického kontaktu obžalovaného Ing. K. A. s predmetnými nábojmi, nezakladá skutkovú podstatu žalovaného trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Nezakladal by uvedený kontrast túto skutkovú podstatu ani vtedy, ak by nebola preukázaná vysoko pravdepodobná súvzťažnosť nájdených nábojov so zbraňou, ktorú legálne vlastnil syn obžalovaného a koniec-koncov je tu výpoveď Y. A. vo vzťahu, ku ktorej je vecou prokurátora (obžalovacia zásada) vyhodnotiť jej vzťah k predmetným nábojom.

Za uvedenej dôkaznej situácie, keďže súd rozhoduje o obžalobe voči konkrétnemu obžalovanému dokazovať koho iného bol legálny alebo ilegálny vzťah k predmetným nábojom, súd nepovažoval za zmysluplné vypočuť v pozícii svedka K. A. ml., lebo jeho výpoveď by na nevine obžalovaného Ing. K. A. nič nezmenila.

Vzhľadom na to, že vykonané dokazovanie nepreukázalo vinu obžalovaného Ing. K. A., zo spáchania žalovaného trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, súd ho spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

V záverečnom návrhu pred rozhodnutím súdu, ako aj v podanom odvolaní proti rozsudku prokurátor iba mechanicky opakoval tvrdenia o biologickej stope obžalovaného nájdenej na nábojoch, o vedomosti obžalovaného o nábojoch, považujúc úvahy sudcu o zhodnosti nábojov so zbraňou, ktorú predtým legálne vlastnil a držal jeho syn, za úplne irelevantné, hraničiace so suplovaním procesného postavenia obhajcu obžalovaného. Ani v odôvodnení podaného odvolania prokurátor ničím nevysvetlil, v čom spočíva zavinenie obžalovaného vo vzťahu ku konkrétnemu trestnému činu, teda akým dôkazom oproti tvrdeniu obvineného o náhodnom chytení nábojov mal za preukázané, že Ing. K. A. st. bol vlastníkom, držiteľom alebo v inom obdobnom právnom vzťahu k predmetným nábojom.

Odvolací súd rozhodujúc o prokurátorom podanom odvolaní zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, konštatujúc:

„Odvolací súd dospel k záveru, že hoci súd prvého stupňa vyčerpал dostupné dôkazné prostriedky, nevysporiadal sa dostatočne s obsahom vykonaných dôkazov, pretože neprihliadol na všetky skutočnosti, ktoré boli pre posúdenie skutku dôležité. Odvolací súd akceptuje skutkový záver súdu prvého stupňa, že strelivo mohol zadovážiť syn obžalovaného, a teda nie obžalovaný, ako sa uvádza v skutkovej vete obžaloby, keďže o spôsobe a čase zadováženia streliva neboli zistené žiadne informácie ani predložené žiadne dôkazy. Na strane druhej, ak bolo strelivo zaistené v spálni obžalovaného a jeho manželky, je potrebné, aby sa súd prvého stupňa vysporiadal s otázkou prechovávania nábojov obžalovaným. Tvrdenie súdu prvého stupňa, že nebol preukázaný vzťah držby nábojov obžalovaným ničím, iba biologickou stopou (DNA obžalovaného) je vnútorne protirečivé, resp. povrchné, keďže súd prvého stupňa sa v odôvodnení vôbec nevenoval zavineniu obžalovaného. Bez toho, aby súd prvého stupňa zaujal akékoľvek stanovisko k otázke vedomosti obžalovaného o tom, že chytá do ruky strelivo, ktoré sa nachádza v jeho obydli, prijal jeho obhajobu o náhodnom dotyku. Odvolací súd konštatuje, že je ťažko predstaviteľné, aby sa niekto náhodne a nevedome dotýkal streliva, ktoré nie je bežnou, voľne pohodenou vecou v domácnosti, keďže jeho držba je zákonom regulovaná. Pozornosti súdu prvého stupňa uniklo, že výpoveď svedkyne nezapadá do časových súvislostí, o ktoré sa súd prvého stupňa opiera, pretože ak by svedkyňa našla strelivo v čase, keď býval v danej domácnosti aj syn obžalovaného, nemala by žiaden dôvod dávať strelivo do vlastnej spálne, ak strelivo zadovážil syn, a obžalovaný by nemal žiaden dôvod hovoriť jej, že strelivo treba odovzdať, pretože syn obžalovaného bol v zmysle nikým nenamietaných skutkových záverov vyplývajúcich zo spisu držiteľom príslušného zbrojného preukazu.

Odvolací súd teda dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o tom, že trestný čin nespáchal obžalovaný, nemožno akceptovať, kým sa súd prvého stupňa nevysporiada so zavinením obžalovaného vo vzťahu k zanechaniu DNA na zaistenom strelive. Toto vysporiadanie sa pritom nemôže byť založené na dojmoch a odhadoch, ale musí vyplývať z preukázaných faktov a logickej úvahy. Je potrebné, aby súd prvého stupňa najprv hodnotil, či dôkazy preukazujú, že sa skutok stal, a následne či je skutok trestným činom - v tejto fáze treba venovať pozornosť tomu, či mal obžalovaný strelivo v držbe (vo faktickej moci) alebo nie, a v kladnom prípade zaujať stanovisko k subjektívnej stránke. Je pri tom irelevantné, že rovnaké závery môžu vyplývať aj vo vzťahu k inej osobe, pretože platí obžalovacia zásada, ako správne podotýka súd prvého stupňa, a teda je vecou prokurátora rozhodnúť o tom, ktorú osobu treba trestne stíhať. V prípade, že súd prvého stupňa dospeje ku kladným odpovediam na naznačené otázky, je na mieste zaoberať sa aj materiálnou stránkou trestného činu."

Prvostupňový súd po vrátení veci vykonal dokazovanie opätovným výsluchom obžalovaného Ing. K. A. st., a jeho syna v postavení svedka - K. A. ml.

Obžalovaný Ing. K. A. st. v doplňujúcej výpovedi uviedol, že predmetné náboje neboli v jeho vlastníctve, neboli v jeho držbe, nemal s nimi úmysel nakladať ani manipulovať. K svojej predošlej výpovedi, že keďže sa na nábojoch našli jeho stopy, možno ich chytil do ruky, doplnil, že si myslí, že náboje chytil v čase, keď ešte jeho syn mal zbraň. Nevedel, prečo náboje skončili v nočnom stolíku, neodkladal ich, neschovával. Dôvod, prečo náboje chytil do ruky odôvodnil zvedavosťou. Pripustil, že držal aj zbraň (k nim).

Až po tomto doplnenom výsluchu obžalovaného prokurátor navrhol vypočuť v pozícii svedka K. A. ml.

Z výsluchu vykonaného prokurátorom vyplynulo, že svedok K. A. ml. žil v byte s rodičmi s prestávkami od narodenia do jeho vzatia do väzby. Svedok bol držiteľom zbrane Steyer a držal aj strelivo 9mm Luger. Zbraň a náboje držal rôzne, niekedy u seba, niekedy v byte. Po oboznámení svedka so skutkom obžaloby, k 14 nábojom značky Luger svedok uviedol: „Všetky náboje, čo sú v byte, sú moje." Zbraň svedok odovzdal, lebo ju nepotreboval, náboje si nechal.

Až pri výsluchu svedka samosudcom bol svedkovi prečítaný celý text skutkovej vety obžaloby.

K nábojom svedok K. A. ml. vypovedal, že ich zakúpil v obchode, mal ich dlhšie obdobie. Už policajtom pri domovej prehliadke hovoril, že sú jeho. Po prečítaní zápisnice o domovej prehliadke, kde neboli zaznamenané výpovede K. A. ml., tento reagoval: „Pochopiteľne, lebo tí policajti ma moc v láske nemali, veľa vecí nezapisali." Podľa svedka jeho rodičia bývajú na striedačku na Strednom Slovensku alebo v Bratislave. Ak sú jeho rodičia na Strednom Slovensku, on bol v byte, aby byt nebol prázdny. Keď boli v byte malé deti, náboje dal do najďalejšej izby v byte. Svedok pripustil, že jeho otec bol v svedkovej prítomnosti, keď svedok manipuloval so zbraňou a nábojmi.

Po vykonanom dokazovaní prokurátor zostal na svojej pôvodnej záverečnej reči, majúc za to, že ani doplnené dokazovanie svedkov K. A. ml. nič nemení na stíhanom skutku.

Obžalovaný zotrval na popieraní svojej viny.

Po vykonanom a doplnenom dokazovaní dospel súd k týmto záverom:

V prvom rade treba konštatovať, že prokurátor musí byť „malý sudca“. Keďže musí aplikovať rovnaké právne predpisy ako sudca, musí tiež vychádzať z prezumpcie neviny, ak primerane hodnovernými dôkazmi nie je vina konkrétneho obžalovaného dôvodne preukázaná.

Mimo všetkých už uvedených nezákonností spáchaných vyšetrovateľom a posvätených prokurátorom v prípravnom konaní, ktoré samy o sebe vytvárajú nezákonnosť postavenia Ing. K. A. st. pred súd, zostali smerodajné tieto dôkazy:

- popretie obžalovaného, že by náboje vlastnil, držal, prechovával, nakladal s ním v obdobnom právnom režime, pripustil, že náboje chytil zo zvedavosti,

- preukázanie svedkom K. A. ml., že náboje, ktoré on zakúpil a ktorých bol vlastníkom, si ponechal po vrátení zbrane s tým, že svedok pripustil, že sa k chyteniu nábojov mohol dostať jeho otec - obžalovaný, keď svedok manipuloval so zbraňou a nábojmi.

Už uvedené dva fakty jednoznačne preukazujú, že vlastníkom predmetných nábojov a ich držiteľom až do ich nájdenia pri domovej prehliadke bol svedok K. A. ml., teda osoba odlišná od obžalovaného Ing. K. A. st. Tým je jednoznačne povedané, že „páchateľom“ skutku neodovzdania nábojov v súvislosti s odovzdaním zbrane k nim, teda od ukončenia oprávnenia držania/nosenia zbrane a streliva. Tento „skutok“ K. A. ml. je čiastočne spojený so skutkom obžaloby obžalovaného Ing. K. A. st. Ak bol po celý čas od odovzdania zbrane a s tým spájaného neodovzdania nábojov do tejto zbrane (19.3.2014) páchatelom skutku K. A. ml. a je vlastníkom a držiteľom nábojov, potom logicky nemohol byť vlastníkom nábojov Ing. K. A. st. a teda si obžalovaný nemohol zadovážiť a bez príslušného povolenia neoprávnené prechovávať 14 nábojov kalibru Luger 9mm za podmienok uvedených v skutku obžaloby, pretože jednak to boli náboje vo vlastníctve K. A. ml., čo sa výsluchom tejto osoby dalo a nevyhnutne malo preukazovať - a výsledkovo aj zjavne preukázať, už v prípravnom konaní s tým istým záverom, aký vo vzťahu k Ing. K. A. st. urobil súd v oslobodzujúcom rozsudku, keď nevznesením obvinenia Ing. K. A. st. - ak by taký dôkaz bol produkovaný v čase pred vznesením (mu) obvinenia, resp. zastavením trestného stíhania voči tomuto obvinenému, ak by taký dôkaz výsluchom K. A. ml. bol produkovaný po vznesení obvinenia Ing. K. A. st.

Pozornosti súdu neušla odlišnosť tvrdení o nábojoch svedkyne Y. A. od výpovede svedka K. A. ml. Vo vzťahu k obžalovanému Ing. K. A. st. to však nie je relevantné, pretože jemu je potrebné preukázať vlastnícky, vzťah držby či iný obdobný vzťah k nábojom, čo zjavne preukázané nie je. Ak náboje chytil zo zvedavosti a opak preukázaný nie je, nerozhoduje história možného pohybu nábojov do doby, než ich chytil do ruky, ak súčasťou tej histórie preukázateľne nie je, čo je i konkrétny prípad. Navyše v byte sa nachádzalo viacero nábojov, než tie, ktoré sú predmetom skutkovej vety obžaloby a pre zjavne nezainteresovanú osobu do problematiky zbraní a nábojov, ako je Y. A., ktorá na rozdiel od jej syna nemala dôvod prísť do kontaktu so strelnými zbraňami, nie je zjavne zrejmé, aké (ktoré) z nábojov v byte sa nachádzajúcich popisuje vo svojej výpovedi - kontra výpoveď K. A. ml. o pôvode, pohybe a uskladňovaní nábojov na rôznych miestach. Ak teda sú tu do seba zapadajúce výpovede Ing. K. A. st. a K. A. ml. o pohybe nábojov a nie presne do toho zapadajúca výpoveď Y. A., súd z toho nemôže vyvodiť záver, že neverí Ing. K. A. st. a K. A. ml., ale verí Y. A., ako sa dostali náboje do nočného stolíka, pretože by tým jednak poprel tézu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech veci/obžalovaného) a jednak ničím nebolo preukázané, kedy sa dostali náboje do nočného stolíka a či ich až následne o nejakú dobu nechtyl Ing. K. A. st. Navyše logicky, a táto „vedná disciplína“ nepustí, ak by Y. A. našla náboje a priniesla ich domov, mala by byť na krabičke a nábojoch jej DNA, čo preukázané nebolo. Takže pri takomto množstve premenných by záver súdu o nespochybnenej výpovedi Y. A. neznamenal nič iné, než nedôvodné prikláňanie sa súdu k inak ničím nepodloženej obžalobe, čo v opačnom garde prokurátor ex post po pôvodnom prvostupňovom rozsudku súdu vyčítal. Zabudol však, že v slovenskom trestnom

práve platí ústavou garantovaná prezumpcia nevinny a nie prezumpcia viny, z ktorej prokurátor počas celého konania zjavne vychádza.

Ak by napriek uvedenému súd z akéhokoľvek dôvodu ortodoxne vychádzal len z výpovede Y. A., potom by musel vziať do úvahy, že náboje našla asi 5 rokov pred 23.1.2019 (domová prehliadka) a vtedy o nich mužovi hovorila, teda išlo by o nález cca v januári 2014, teda pri vedomí svedkyne a jej muža, že ide o synove náboje (č.l. 96 spisu), pričom syn (K. A. ml.) mal legálne zbraň a náboje do 19.3.2014, takže nemohli manželka A. odovzdávať vlastnícky legálne synove náboje, a teda a ani nikto z nich nemohol dopustiť ani priestupku v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov - najmä § 63 ods. 2 - nálezy dokladov, zbrane a streliva, pretože obžalovaný a jeho manželka neboli povinní nález streliva oznámiť a odovzdať príslušníkovi Policajného zboru, pretože náboje boli legálne vlastníctvom ich syna - pravda opäť by muselo ísť o náboje, ktoré sú predmetom obžaloby, iné - ktoré boli pri domovej prehliadke nájdené, by nezakladali totožnosť skutku.

Vychádzajúc z uvedeného súd zhrnul dôvody svojho oslobodzujúceho rozhodnutia do týchto bodov:

- prípravné konanie vykazuje také nezákonnosti - viď ich rozbor v konštatlačnej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia, ktoré znemožňujú čo i len trestné stíhanie obžalovaného Ing. K. A. st. pre žalovaný skutok.

Napriek tomu:

- prokurátor v celom konaní až do prvotného rozhodnutia súdu z 21.5.2020 nepredložil jediný dôkaz o zadovážení nábojov obžalovaným, jeho vlastníctvom nábojov, držbe nábojov či inom obdobnom priamom vzťahu k nábojom, ktoré by zakladalo zavinenie obžalovaného vo vzťahu ku skutku, kvalifikovaného obžalobou ako úmyselný trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., okrem mechanicky prokurátorom predkladaného tvrdenia o spáchaní trestného činu obžalovaným,

- napriek jednoznačnom vyargumentovaniu súdu prvého stupňa v rozsudku z 21.5.2020 a nezavinení obžalovaného skutku kvalifikovaného prokurátorom ako konkrétny trestný čin (viď odôvodnenie rozsudku čl. 98/2 a 99), mechanické tvrdenie prokurátor o vine obžalovaného aj v podanom odvolaní bez vyargumentovaniu údajného zavinenia obžalovaným,

- po doplnenom dokazovaní na návrh prokurátora až v konaní po vrátení veci odvolacím súdom výsluchom svedka K. A. ml., ktorý potvrdil obhajobu obžalovaného Ing. K. A. ml., pričom súc v dlhodobom výkone trestu odňatia slobody nemal možnosť kontaktu (inak aj pre COVID opatrenia vo väzniciach) so svojim otcom na prípadné zosúladenie výpovedí, a z ktorého výpovede podporovanej potvrdeniami polície, dokedy zbraň, do ktorej sa používajú práve predmetné náboje legálne vlastnil a držal, jednoznačne vyplýva, že predmetné náboje boli jeho - K. A. ml. a teda, že logicky skutok obžaloby - pravda pozmenený v tom zmysle, že K. A. ml. zakúpené náboje po odovzdaní zbrane 19.3.2014 neodovzdal spolu so zbraňou a boli zaistené pri domovej prehliadke, spáchal K. A. ml. a teda nie Ing. K. A. st., ktorý je obžalovaným,

z čoho napriek pretrvávajúcom návrhu prokurátora v záverečnej reči o vine obžalovaného Ing. K. A. st. rezultuje jednoznačný záver súdu o oslobodení obžalovaného Ing. K. A. st. spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do pätnástich dní od jeho vyhlásenia na Okresný súd Bratislava V k sp. zn. 3T/8/2020.